

Закон Рэспублікі Беларусь

АБ СВАБОДЗЕ МІРНЫХ СХОДАЎ

Мэтай дадзенага закона з'яўляецца гарантаванне любой асобе свабоды сходаў у адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь і міжнароднымі дамовамі, адной з бакоў якіх з'яўляецца Рэспубліка Беларусь.

Глава 1

АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. Заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб мірных сходах

Заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб свабодзе мірных сходаў складаецца з Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, дадзенага Закона і іншых актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь, у тым ліку міжнародных дамовы Рэспублікі Беларусь, на выкананне якіх Рэспубліка Беларусь выказала сваю згоду.

Артыкул 2. Асноўныя паняцці, якія прымяняюцца ў гэтым Законе, і іх азначэнні

Для мэтай гэтага Закона прымяняюцца наступныя асноўныя паняцці:

сход - наўмыснае і часовае прысутнасць у грамадскім месцы групы асоб з мэтай выказвання агульных інтарэсаў, уключаючы сходу, якія знаходзяцца ў руху, а таксама тыя, якія праходзяць на тэрыторыі дзяржаўных або прыватных аб'ектаў.

сход з абмежаваным лікам удзельнікаў - сход, у якім удзельнічаюць не больш за 50 чалавек;

стыхійны сход - сход, якое ўзнікае як непасрэдны і неадкладны адказ на падзею, што адбылася, і які, з пункту гледжання яго ўдзельнікаў, не можа быць адкладзены, у сувязі з чым звычайны парадак паведамлення аб яго правядзенні не з'яўляецца магчымым;

адначасовыя сходу - сходы, якія праводзяцца ў адным і тым жа месцы і ў адзін і той жа час, могуць мець ці не мець аднолькавыя прычыны або мэты і арганізатары якіх могуць мець падобныя, розныя або супрацьлеглыя погляды.

грамадскае месца - адкрытая для вольнага доступу людзей частка тэрыторыі або будынку.

Артыкул 3. Сфера дзеяння дадзенага Закона

Дзеянне дадзенага Закона распаўсюджваецца на грамадзян Рэспублікі Беларусь, замежных грамадзян і асоб без грамадзянства і юрыдычных асоб.

Дадзеным Законам рэгулюецца правядзенне мірных сходаў. Тэрмін «мірнае», таксама, распаўсюджваецца на такія паводзіны, якія могуць раздражняць або крыўдзіць іншых асоб, і на такія паводзіны, якія часова перашкаджаюць, ўскладняюць або ствараюць перашкоды дзеянням трэціх асоб. Мірны характар сходу захоўваецца ў той час, калі назіраюцца асобныя факты фізічнага і вербальнага гвалту, якія не распаўсюджваюцца на большую частку сходу або вызначаюць агульны настрой сходу.

Парадак арганізацыі і правядзення мірных сходаў, устаноўлены дадзеным Законам, не распаўсюджваецца на:

- а) сходы, якія праводзяцца ў памяшканнях;
- б) сходаў рэлігійнага характару ў выглядзе набажэнстваў або іншых традыцыйных мерапрыемстваў, калі яны не з'яўляюцца часткай мірнага сходу;
- в) спартыўныя, культурна-мастацкія і іншыя забаўляльныя мерапрыемствы, калі яны не з'яўляюцца часткай мірнага сходу;
- г) мерапрыемстваў камерцыйнага характару, якія праводзяцца ў мэтах прасоўвання і рэкламы прадукцыі, тавараў, работ і паслуг;
- д) сходы, мерапрыемствы калектываў работнікаў, палітычных партый, прафесійных саюзаў, рэлігійных і іншых арганізацый, якія праводзяцца пад адкрытым небам, калі на дадзеныя мерапрыемствы няма вольнага доступу іншых асоб.
- е) сходы, якія праводзяцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб рэспубліканскіх і мясцовых сходах ("Мясцовы сходах»);
- ж) пікетаванне для збору подпісаў выбаршчыкаў па вылучэнні кандыдатаў у Прэзідэнты Рэспублікі Беларусь, у дэпутаты;
- з) сходы, мітынгі і пікетаванне, што арганізуюцца кандыдатамі ў Прэзідэнты Рэспублікі Беларусь, у дэпутаты, іх даверанымі асобамі ў парадку, прадугледжаным артыкулам 45-1 Выбарчага кодэкса Рэспублікі Беларусь;
- і) сходы, арганізаваныя па рашэнні дзяржаўных органаў

Артыкул 4. Асноўныя прынцыпы

Дадзены закон прымяняецца з захаваннем наступных асноўных прынцыпаў, якія з'яўляюцца кіруючымі правіламі ў тлумачэнні і прымяненні гэтага закона праваахоўнымі organамі, organамі дзяржаўнай улады і судамі:

- 1) прэзумпцыі на карысць правядзення сходу
- 2) пазітыўнае абавязацельства дзяржаўных organаў па садзейнічанні мірным сходам і іх абарона.
- 3) недыскрымінацыйнасці і роўнасці пры абмежаванні свабоды мірных сходаў
- 4) законнасць, прапарцыянальнасць і суразмернасць абмежаванняў у дачыненні да свабоды сходаў.

Артыкул 5 Прэзумпцыя на карысць правядзення сходу

Не можа быць абмежавана правядзенне сходу толькі толькі з-за невыканання заяўнікам фармальных патрабаванняў, прадугледжаных гэтым законам для паведамлення. Правядзенне сходу можа быць забаронена толькі на падставах, прадугледжаных артыкулам 12 гэтага закона.

Артыкул 6 Пазітыўны абавязацельства дзяржаўных organаў па садзейнічанні мірным сходам і іх абарона.

Абавязкам дзяржаўных organаў з'яўляецца стварэнне неабходных механізмаў і працэдур, якія дазваляюць забяспечыць рэальнае ажыццяўленне свабоды сходаў. Дзяржаўныя органы забяспечвае правядзенне мірных сходаў ў месцах якім аддаюць перавагу іх арганізатары, абараняе гэтыя сходы, забяспечвае адсутнасць перашкод пры распаўсюдзе ў грамадстве інфармацыі аб маючых адбыцца сходах, бяспеку ўдзельнікаў, іншыя ўмовах неабходныя для правядзення сходаў.

Артыкул 7. Недыскрымінацыйнасць і роўнасць пры абмежаванні свабоды мірных сходаў.

Права на правядзенне сходаў гарантуецца і забяспечваецца ўсім асобам незалежна ад полу, расы, колеру скуры, нацыянальнага і сацыяльнага паходжання, мовы, рэлігійных, палітычных ці іншых перакананняў, удзелу ці няўдзелу ў прафсаюзах ці іншых грамадскіх аб'яднаннях, маёмаснага або службовага становішча, узросту, месца жыхарства, інваліднасць, гендэрнай ідэнтычнасці, іншыя акалічнасцей.

Артыкул 8 Прапарцыянальнасць пры абмежаванні мірных сходаў

1. Рашэнне аб абмежаванні свабоды сходаў прымаецца з улікам прынцыпу прапарцыянальнасці, паводле якога свабода мірных сходаў можа быць абмежаваная толькі ў той ступені, якая з'яўляецца мінімальна неабходнай для абароны інтарэсаў, названых у частцы першай артыкула 9 гэтага Закона.
2. Суд можа абмежаваць свабоду мірных сходаў толькі, калі пагрозу інтарэсам, названым у частцы першай артыкула 9 гэтага Закона, немагчыма прадухіліць або паменшыць іншым спосабам.

Артыкул 9 Абмежаванне права на правядзенне мірнага сходу

1. Свабода сходаў можа быць абмежаваная толькі ў выпадках, прадугледжаных законам, у інтарэсах нацыянальнай бяспекі, грамадскага парадку, абароны маральнасці, здароўя насельніцтва, правоў і свабодаў іншых асобаў
2. Абмежаванні на правядзенне сходу не павінны датычыцца яго заяўленай мэты або істотным чынам памяншаць яго патэнцыйнае ўздзеянне на аўдыторыю альбо прыводзіць да фактычнай забароны сходу.
3. Не дапускаецца змяненне часу ці месца правядзення сходу, калі гэта можа прывесці да памяншэння патэнцыйнага ўздзеяння на аўдыторыю, акрамя выпадкаў, устаноўленых у частцы 1 гэтага артыкула.
4. У выпадку прапановы мясцовым выканаўчым і распарадчым органам іншага месца для правядзення сходу павінны быць забяспечана магчымасцю ўдзелу, указанай ў паведамленні чаканай колькасці ўдзельнікаў. Не павінны прапаноўвацца месцы, якія знаходзяцца па-за межамі адміністрацыйна-тэрытарыяльнай адзінкі (раёна горада ў гарадах з раённым дзяленнем), абранай арганізатарамі мерапрыемства, а прапанаванае месца правядзення сходу павінна знаходзіцца на максімальна блізкай адлегласці да месца, указанага у апавяшчэнні (у выпадку шэсця - маршруце).
5. Правядзенне ў заяўлены час і ў заяўленым месцы іншага сходу, само па сабе, не з'яўляецца падставай для забароны заяўленага сходу, калі няма непасрэднай пагрозы сутыкнення паміж іх удзельнікамі. У адваротным выпадку ў дачыненні да сходу з больш познім паведамленнем прымяняюцца правілы часткі 3 і 4 гэтага артыкула.

Глава 2

ПАРАДАК АРГАНІЗАЦЫЯ І ПРАВЯДЗЕННЕ СХОДАЎ

Артыкул 10. Арганізатары сходу

1. Арганізатарамі і заяўнікамі сходаў могуць быць фізічныя асобы, якія валодаюць поўнай дзеяздольнасцю, групы асоб, а таксама юрыдычныя асобы.
2. Непаўналетнія, якія дасягнулі 14 гадоў, а таксама асобы, прызнаныя недзеяздольнымі, могуць заяўляць і арганізаваць сход толькі разам з цалкам дзеяздольнай асобай.

Артыкул 11. Удзельнікі сходу

1. Удзельнік сходу з'яўляецца асоба, якая падчас правядзення сходу знаходзіцца ў месцы сходу з мэтай удзелу ў сходзе.
2. Удзельнікамі схода не з'яўляюцца асобы, якія знаходзяцца ў месцы правядзення сходу ў мэтах ажыццяўлення сваіх прафесійных або грамадскіх функцый, або выканання сваіх працоўных абавязкаў, ажыццяўлення творчай дзейнасці альбо іншай не забароненай законам дзейнасці, а таксама прадстаўнікі сродкаў масавай інфармацыі, якія прысутнічаюць у мэтах асвятлення сходу,
3. Любы чалавек свабодна вырашае, удзельнічаць ён ў сходзе ці не.
4. Ніхто не мае права прымушаць чалавека да ўдзелу ў сходзе альбо перашкаджаць яго ўдзелу ў сходзе.

Артыкул 12. Забароненыя сходу

Забараняюцца сходу, мэтай якіх з'яўляецца:

- а) заклік да вайны, да распальвання нацыянальнай, расавай, этнічнай ці рэлігійнай варожасці, альбо розні;
- б) падбухторванне да дыскрымінацыі або здзяйснення дзеянняў, забароненых законам.
- в) публічныя заклікі да захопу дзяржаўнай улады, або гвалтоўнага змянення канстытуцыйнага ладу Рэспублікі Беларусь, або здрады дзяржаве, ці ажыццяўленню тэрарыстычнага акту або дыверсіі, або здзяйснення іншых дзеянняў у шкоду знешняй бяспекі Рэспублікі Беларусь, яе суверэнітэту, тэрытарыяльнай недатыкальнасці, нацыянальнай бяспекі і абароназдольнасці.

Артыкул 13. Тэхнічнае забяспечванне сходаў

1. Падчас правядзення сходаў могуць выкарыстоўвацца любыя графічныя ці гукавыя сродкі выказвання меркаванняў і перакананняў, спецыяльнае абсталяванне для ўзмацнення гуку і іншыя спецыфічныя для вядзення сходу прадметы, з улікам абмежаванняў, устаноўленых артыкулам 20 гэтага закона.
2. Для правядзення сходаў могуць узводзіцца часовыя канструкцыі або будынкi. У гэтым выпадку арганізатар указвае гэта ў паведамленні і прымае меры да таго, каб не ствараць значныя нязручнасці ўдзельнікам сходу, мінакам і не наносіць шкоду навакольнаму асяроддзю, а таксама забяспечвае дэмантаж дадзеных канструкцый адразу ж пасля заканчэння сходу.
3. Падчас правядзення сходу забараняецца захоўванне і выкарыстанне зброі, піратэхнікі, выбуховых і іншых забароненых законам прадметаў або рэчываў.

Артыкул 14. Працэдура паведамлення

1. Любая асоба, якая мае намер правесці сход, падае паведамленне пра гэта ў пісьмовай форме ў мясцовы выканаўчы і распарадчы орган, на тэрыторыі якога плануецца правядзенне сходу не раней шасці месяцаў і не пазней, чым за пяць дзён да даты правядзення сходу.
2. У паведамленні павінны быць указаны прозвішча, імя, імя па бацьку, месца жыхарства арганізатара (назва юрыдычнай асобы), яго кантактныя дадзеныя, мэта сходу, месца, дата, час яго пачатку і працягласць і, пры неабходнасці, шляху руху, форма правядзення сходу, прыкладныя колькасць удзельнікаў, умовы неабходныя для правядзення сходу, забеспячэнне якіх патрабуецца ад мясцовага выканаўчага і распарадчага органа.
3. Мясцовы выканаўчы і распарадчы орган рэгіструе паведамленне і выдае арганізатару яго копію, завераную пячаткай, у якой павінны быць прастаўлены нумар, дата і час рэгістрацыі паведамлення.
4. Мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы робяць неабходныя дзеянні для забеспячэння ўмоў, патрэбных арганізатарам для правядзення мірнага сходу, у тым ліку меры, накіраваныя на забеспячэнне аховы правапарадку, рэгуляванне транспартнага руху ў месцы правядзення сходу, меры па арганізацыі прадастаўлення медыцынскай дапамогі ў выпадку неабходнасці, ўборцы тэрыторыі пасля мірнага сходу і іншыя неабходныя дзеянні для забеспячэння правядзення мірнага сходу.

Артыкул 15. Выключэнні з працэдуры паведамлення

1. У выпадку правядзення стыхійнага сходу падача паведамлення дапускаецца і без выканання формы і / або тэрміну, прадугледжаных часткай 1 артыкула 14. У гэтым выпадку арганізатар прадстаўляе ў мясцовы выканаўчы і распарадчы орган інфармацыю аб месцы, даце, часе, мэты і арганізатараў сходу, а таксама аб умовах, неабходных для правядзення сходу, забеспячэнне якіх патрабуецца ад мясцовага выканаўчага і распарадчага органа.
2. Не з'яўляецца абавязковым паведамленне мясцоваму выканаўчаму і распарадчаму органу аб правядзенні сходу, калі на ім будзе прысутнічаць абмежаваную колькасць удзельнікаў альбо не плануецца стварэнне перашкод руху транспарту.
3. Мясцовы выканаўчы і распарадчы орган прымае неабходныя меры для забеспячэння бяспекі правядзення сходу, які праводзіцца без апавяшчэння, аказання хуткай медыцынскай дапамогі, забеспячэння іншых умоў правядзення сходу.
4. Мясцовы выканаўчы і распарадчы орган можа звярнуцца ў суд па месцы правядзення сходу з мэтай абмежавання правядзення стыхійнага сходу.

Артыкул 16. Паведамленне аб правядзенні адначасовых сходаў

1. Калі некалькі заяўнікаў падалі паведамленні аб правядзенні сходаў у адным месцы і ў адзін час, упаўнаважаная службовая асоба мясцовага выканаўчага і распарадчага органа праводзіць пасяджэнне з удзелам усіх заяўнікаў, з тым каб знайсці прымальнае рашэнне па правядзенні ўсіх адначасовых сходаў.
2. Калі ўдзельнікі пасяджэння прыйдуць да высновы, што правядзенне ўсіх адначасовых сходаў у дадзеным месцы і з меркаванай колькасцю удзельнікаў магчыма, арганізатарам даюцца рэкамендацыі ў дачыненні заняцця часткі прасторы ў месцы правядзення сходаў, а таксама даюцца ўказанні органам унутраных спраў па забеспячэнні грамадскага парадку.
3. Калі ў працэсе абмеркаванняў мясцовая выканаўчая і распарадчы орган і арганізатары сходаў прыйдуць да высновы, што правядзенне адначасова ўсіх заяўленых сходаў ў дадзеным месцы і з меркаванай колькасцю удзельнікаў могуць прывесці да ўзнікнення рэальнай пагрозы для бяспекі людзей, іх жыццю або фізічнаму здароўю, а таксама прычынення сур'ёзнага шкоды іх маёмасці, названы орган можа прапанаваць арганізатарам, з захаваннем прынцыпу роўнасці, змяніць час, месца або форму правядзення сходаў. Гэтая прапанова робіцца ў вуснай форме арганізатарам сходаў, які прысутнічаюць на паседжанні, і накіроўваецца ў пісьмовай форме арганізатарам сходаў, якія

не прысутнічаў на пасяджэнні, на працягу 24 гадзін пасля заканчэння пасяджэння.

4. Мясцовы выканаўчы і распарадчы орган звяртаецца ў суд, які робіць высновы пра тое ці магчыма правядзення адначасова ўсіх заяўленых сходаў. Калі суд прыйдзе да высновы, што ніякімі спосабамі забяспечыць бяспеку пры правядзенні адначасова ўсе заяўленых сходах немагчыма, то ён прымае рашэнне аб увядзенні абмежаванняў па часе, месцы або форма правядзення заяўленых сходаў, перавага ў гэтым выпадку карыстаецца арганізатар, першы падаў папярэдняе паведамленне.

Мясцовы выканаўчы і распарадчы орган забяспечвае своечасовае размяшчэнне на сваім сайце інфармацыі аб пададзеных паведамленнях аб правядзенні сходаў.

Артыкул 17. Інфармаваньне грамадскасці

1. Любая асоба мае права да падачы паведамлення распаўсюджваць інфармацыю аб правядзенні сходу, месцы, даце, часе, мэты яго правядзення ці любую іншую інфармацыю, якая адносіцца да дадзенай сходу, заклікаць да ўдзелу ці няўдзелу ў сходзе любымі спосабамі.

2. Пасля падачы паведамлення аб правядзенні сходу, інфармацыя, якая распаўсюджваецца пра месца, час і мэты сходу павінна адпавядаць названай у паведамленні.

Артыкул 18. Змяненне ўмоў правядзення і забарона сходаў

1. Пры разглядзе паведамлення, а таксама пры забеспячэнні грамадскага парадку падчас правядзення сходу, мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы могуць ўводзіць толькі тыя абмежаванні, якія адпавядаюць часткі 1 артыкула 9, гарантуючы права на яго правядзенне.

2. Калі з паведамлення або іншай інфармацыі, якой валодае мясцовы выканаўчы і распарадчы орган, вынікае, што мэты або форма правядзення вызначанага сходу супярэчаць Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь або могуць прывесці да парушэнняў заканадаўства, ён неадкладна інфармуе арганізатара сходу аб ўскладзеных на яго ў гэтай якасці абавязках і звяртае яго ўвагу на існуючае заканадаўства.

3. Калі мясцовы выканаўчы і распарадчы орган палічыць неабходным у мэтах забеспячэння мірнага правядзення сходу змяніць умовы правядзення заяўленага сходу, ён можа даць арганізатарам сходу адпаведныя

рэкамендацыі, якія тычацца часу, месцы або формы правядзення сходу. Канчатковае рашэнне аб змене часу, месцы або формы правядзення сходу прымае арганізатар.

4. Пры наяўнасці ў мясцовага выканаўчага і распарадчага органа пераканаўчых доказаў, заснаваных на фактах, якія сведчаць аб тым, што сход будзе праводзіцца з парушэннямі палажэнняў артыкула 12 гэтага закона, ён мае права звярнуцца ў суд па месцы правядзення сходу аб забароне дадзенага сходу альбо змены часу, месца або формы яго правядзення. Падача заявы ў судзе не прышыняе падрыхтоўку арганізатарам адпаведнага сходу.

5. Суд разглядае заяву мясцовага выканаўчага і распарадчага органа аб забароне сходу альбо змене часу, месцы або формы яго правядзення і выносіць рашэнне ў трохдзённы тэрмін з дня падачы заявы. Пры гэтым мясцовы выканаўчы і распарадчы орган абавязаны прадаставіць доказы, якія пацвярджаюць наяўнасць падстаў для забароны сходу.

6. Суд, разгледзеўшы заяву мясцовага выканаўчага і распарадчага органа аб забароне сходу альбо змене часу, месцы або формы яго правядзення, выносіць адно з наступных рашэнняў:

а) аб забароне сходу, заяўленага арганізатарамі;

б) аб усталяванні абмежаванняў адносна часу, месцы або формы правядзення сходу;

б) аб адмове ў задавальненні заявы мясцовага выканаўчага і распарадчага органа і дазvole заяўленага сходу.

7. Любы з зацікаўленых бакоў мае права абскардзіць судовае рашэнне, вынесенае ў адпаведнасці з гэтым артыкулам, у трохдзённы тэрмін з дня вынясення рашэння. Вышэйшая судовая інстанцыя выносіць рашэнне ў двухдзённы тэрмін з дня паступлення скаргі.

Артыкул 19. Падрыхтоўка сходу

Падрыхтоўка сходу ажыццяўляецца яго арганізатарам (арганізатарамі) і іншымі ўпаўнаважанымі ім (імі) грамадзянамі.

Артыкул 20. Месца і час правядзення масавага мерапрыемства

1. Сход можа праводзіцца ў любых прыдатных для гэтай мэты грамадскіх месцах, з адкрытым доступам для ўсіх асоб без абмежаванняў.

2. Сходы могуць праводзіцца ў адным месцы або ў выглядзе перамяшчэння удзельнікаў.

3. Мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі могуць вызначацца пастаянныя месцы для правядзення сходаў, тобок месцы, дзе сходы праводзіцца без папярэдняга паведамлення, якія не могуць указвацца, як адзіныя месцы для правядзення сходу.

Артыкул 21. Парадак правядзення сходаў

1. Сходы праводзяцца выключна мірна.

2. Арганізатары забяспечваюць допуск у будынку, размешчаныя ў непасрэднай блізкасці ад месца правядзення сходу.

3. Удзельнікам сходу забараняецца мець пры сабе зброю, выбуховыя і іншыя забароненыя рэчывы і (або) прадметы.

4. У выпадку правядзення сходаў у інтэрвале паміж 23.00 і 7.00 гадзінамі забараняецца выкарыстанне гукавых сродкаў і абсталявання для ўзмацнення гуку.

Артыкул 22. Абавязкі арганізатараў

Арганізатар (арганізатары) сходу або асоба (асобы), адказная (адказныя) за арганізацыю і правядзенне сходу, абавязана (абавязаны):

пастаянна прысутнічаць на сходзе, які праводзіцца;

садзейнічаць захаванню умоў і парадку правядзення сходу, рабіць усё, што ад яго залежыць, для таго, каб не наносілася шкода бяспецы грамадзян, захаванасці будынкаў, збудаванняў, транспартных сродкаў і іншай маёмасці, а таксама зялёным насаджэнням, не заклікаць да нанясення такой шкоды;

выконваць усе законныя патрабаванні супрацоўнікаў органаў унутраных спраў і садзейнічаць ім у забеспячэнні грамадскага парадку пры правядзенні сходу;

пры выяўленні падчас правядзення сходу ажыццяўлення яго удзельнікам дзеянняў, якія парушаюць патрабаванні дадзенага Закона, альбо дзеянняў, якія нясуць пагрозу жыццю, здароўю, маёмасці грамадзян, альбо дзеянняў накіраваных на дасягненні мэтай, названых у арт. 12, па патрабаванню ўпаўнаважаных службовых асоб дзяржаўных органаў, супрацоўнікаў органаў унутраных спраў, неадкладна заклікаць да спынення падобных дзеянняў;

у выпадку спынення сходу ў адпаведнасці з артыкулам 25 гэтага закона, рашэнне аб гэтым давесці да ведама яго ўдзельнікаў;

мець адметны знак арганізатара які праводзіць сход (нарукаўная павязка, бэйдж і т.п.);

з'яўляцца па запрашэнню кіраўніка (яго намесніка) адпаведнага мясцовага выканаўчага і распарадчага органа ці органа ўнутраных спраў для ўдакладнення пытанняў, звязаных з правядзеннем сходу.

Артыкул 23. Абавязкі мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў

Мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы абавязаны:

забяспечыць грамадскі парадак і бяспекі ўдзельнікаў сходу падчас яго правядзення;

забяспечыць падключэнне электраэнергіі для гукаўзмацняльнай апаратуры;

забяспечыць ўборку тэрыторыі перад і пасля заканчэннем сходу;

забяспечыць прадастаўленне хуткай медыцынскай дапамогі;

даць арганізатарам інфармацыю аб магчымых пагрозах і канфліктах з мэтай захавання мірнага характару мерапрыемства;

ўзаемадзейнічаць з арганізатарамі для садзейнічання правядзенню мерапрыемства, дзейнічаючы прадказальна і ў мэтах зніжэння верагоднасці развіцця канфліктных сітуацый.

Артыкул 24. Захаванне грамадскага парадку пры правядзенні масавых мерапрыемстваў

1. Пры правядзенні сходу яго ўдзельнікі абавязаны захоўваць грамадскі парадак і выконваць усе законныя патрабаванні арганізатараў сходу які праводзіцца, супрацоўнікаў органаў унутраных спраў.

2. Падчас правядзення сходу іх арганізатарам і ўдзельнікам забараняецца:

мець пры сабе халодную, агнястрэльную, газавую ці іншую зброю, выбуховыя рэчывы і боепрыпасы, іх імітатары і муляжы, а таксама спецыяльна вырабленыя або прыстасаваныя прадметы, выкарыстанне якіх можа ўяўляць пагрозу жыццю і здароўю людзей або прычыніць матэрыяльную шкоду грамадзянам і арганізацыям;

парушаць палажэнні артыкула 12 гэтага закона;

дзейнічаць метадамі, якія ствараюць пагрозу грамадскай бяспецы, жыццю і здароўю ўдзельнікаў сходу або іншых асоб;

здзяйсняяць дзеянні, якія парушаюць усталяваны парадак арганізацыі і правядзення сходу, а таксама падбухторваць да такіх дзеянняў любымі метадамі;

ўдзельнічаць у сходзе ў стане алкагольнага ап'янення або ў стане, выкліканым ужываннем наркатычных сродкаў, псіхатропных, таксічных або іншых адурманьваючых рэчываў.

Артыкул 25. Спыненне сходу

1. Калі падчас правядзення сходу асобныя яго ўдзельнікі робяць дзеянні, якія парушаюць патрабаванні, устаноўленыя артыкуламі 12 і 24 гэтага закона, арганізатар заклікае да недапушчэнні падобных дзеянняў.

2. Калі падчас правядзення сходу маюць месца дзеянні, якімі істотна парушаюцца палажэнні артыкула 12 гэтага закона або сход страціў мірны характар, то прадстаўнік мясцовага выканаўчага і распарадчага органа можа запатрабаваць ад арганізатара неадкладна спыніць сход. Патрабаванне аб спыненні сходу з'яўляецца выключнай мерай, якая ўжываецца толькі ў тым выпадку, калі прыняцце іншых мер недастаткова для забеспячэння правядзення сходу ў адпаведнасці з законам.

3. Адсутнасць папярэдняга паведамлення не з'яўляецца падставай для спынення сходу.

4. У выпадку стыхійнага сходу, адсутнасць відавочнага арганізатара не з'яўляецца падставай для спынення сходу.

Артыкул 26. Прымусовае спыненне сходу

1. Калі арганізатар сходу не падпарадкоўваецца патрабаванню прадстаўніка мясцовага выканаўчага і распарадчага органа, прад'яўленым у адпаведнасці з часткай 2 артыкула 24 гэтага закона, ці не мае рэальнай магчымасці спыніць сход, прадстаўнік мясцовага выканаўчага і распарадчага органа можа запатрабаваць прымусовага спынення дадзенага сходу.

2. Калі ўдзельнікі сходу ня пакідаюць месца правядзення сходу пасля прад'яўлення адпаведнага патрабавання прадстаўніком мясцовага выканаўчага і распарадчага органа, і ня адпалі падставы для прымусовага спынення сходу, супрацоўнік органа ўнутраных спраў з выкарыстаннем гукаўзмацняльнай апаратуры двухразова папярэджвае ўдзельнікаў сходу аб прымусовым спыненні сходу і аб магчымасці прымянення фізічнай сілы і спецыяльных сродкаў для прымусовага спынення сходу, даючы разумны тэрмін для выканання гэтага патрабавання, пасля чаго паўтарае патрабаванне да ўдзельнікаў сходу пакінуць месца яго правядзення.

3. Калі пасля паўторнага патрабавання разысціся ўдзельнікі сходу не пакідаюць месца яго правядзення, орган унутраных спраў, па патрабаванні прадстаўніка мясцовага выканаўчага і распарадчага органа, у адпаведнасці з прынцыпам прапарцыйнасці можа прымяніць законныя меры для прымусовага спынення сходу.

4. Аб прымусовым спыненні сходу ўпаўнаважанай службовай асобай органа ўнутраных спраў складаецца пратакол, у якім паказваюцца меры прынятыя для забеспячэння правядзення сходу ў адпаведнасці з законам да прыняцця рашэння аб яго спыненні, меры, прынятыя для яго добраахвотнага спынення, прычына, падставы прымусовага спынення, ужытыя для гэтага сродкі.

Артыкул 27. Неўмяшанне дзяржаўных органаў і іншых арганізацый, а таксама грамадзян у правядзенне сходаў

1. Дзяржаўныя органы, палітычныя партыі, прафсаюзы і іншыя арганізацыі, а таксама грамадзяне не маюць права ўмешвацца і перашкаджаць правядзенню мірных сходаў, якія праводзяцца з захаваннем патрабаванняў гэтага Закона і іншых актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

2. Палажэння частцы 1 гэтага артыкула не прымяняюцца пры правядзенні контрдэманстрацый, а таксама іншых законных дзеянняў, накіраваных на ўвядзенне абмежаванняў, прадугледжаных гэтым законам.

Артыкул 28. Заявы ўдзельнікаў сходу

Падача і разгляд заяў, прынятых удзельнікамі сходаў, ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь аб зваротах грамадзян і юрыдычных асоб.

Глава 3

АДКАЗНАСЦЬ ЗА ПАРУШЭННЕ ЗАКАНАДАЎСТВА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ МІРНЫХ СХОДАЎ

Артыкул 29. Адказнасць арганізатараў і ўдзельнікаў

1. Удзельнікі сходу нясуць персанальную адказнасць за здзяйсненне дзеянняў, забароненых гэтым законам і іншымі заканадаўчымі актамі.

2. Арганізатар можа быць прыцягнуты да адміністрацыйнай адказнасці за правядзенне сходу без падачы папярэдняга паведамлення ва ўстаноўленым гэтым законам парадку або з парушэннем умоў, прадугледжаных

паведамленнем, калі ў выніку правядзення сходу, па яго віне, наступілі грамадска небяспечныя наступствы.

Артыкул 30. Адказнасць службовых асоб дзяржаўных органаў

Службовыя асобы дзяржаўных органаў нясуць устаноўленую законам адказнасць за парушэнне прадугледжанага гэтым законам парадку арганізацыі і правядзення мірных сходаў.